GENERALINIO ADVOKATO
JÁN MAZÁK IŠVADA,
pateikta 2012 m. sausio 26 d.[1]

Byla C-527/10

ERSTE Bank Hungary NyrtpriešVengrijos Respubliką,
BCL Trading GmbHir
ERSTE Befektetési Zrt.

(Legfelsőbb Bíróság (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose — Bankroto bylos — Reglamento (EB) Nr. 1346/2000 taikymas laiko atžvilgiu — Tarptautinė jurisdikcija — Ieškiniai, tiesiogiai kylantys iš bankroto bylos ir glaudžiai su ja susiję — Taikytina teisė — Trečiųjų asmenų daiktinės teisės — Prašymo priimti prejudicinį sprendimą nepriimtinumas“

1. Šis *Legfelsőbb Bíróság* (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų[2] (toliau – reglamentas) aiškinimu. Iš esmės reikia nustatyti, ar šio reglamento 5 straipsnio 1 dalis, susijusi su trečiųjų asmenų daiktinėmis teisėmis į skolininko turtą, esantį kitos valstybės narės nei ta, kurioje iškelta bankroto byla, teritorijoje, taikoma ir tuo atveju, kai nagrinėjamas skolininko turtas yra valstybės, tapusios Europos Sąjungos nare tik po bankroto bylos iškėlimo, teritorijoje.

Teisinis pagrindas

Stojimo sąlygų aktas

2. Akto dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų[3] (toliau – Stojimo sąlygų aktas) 2 straipsnyje skelbiama:

„Nuo įstojimo dienos pirminių Sutarčių ir prieš įstojimą institucijų ir Europos centrinio banko priimtų aktų nuostatos naujosioms valstybėms narėms yra privalomos ir tose valstybėse taikomos tose Sutartyse ir šiame Akte nustatytomis sąlygomis.“

1 — Originalo kalba: prancūzų.

2 — OL L 160, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 1 t., p. 191.

3 — OL L 236, 2003, p. 33.

Reglamentas

3. Siekiant nustatyti teismą, kompetentingą iškelti bankroto bylą, reglamento 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Valstybės narės, kurios teritorijoje yra skolininko pagrindinių turtinių interesų vieta, teismai turi jurisdikciją iškelti bankroto bylą. Jei tai yra bendrovė arba juridinis asmuo, kai nėra priešingų įrodymų, laikoma, kad jos pagrindinių turtinių interesų vieta yra jos registruota buveinė.

2. Jei skolininko pagrindinių turtinių interesų vieta yra valstybės narės teritorijoje, kitos valstybės narės teismai turi jurisdikciją iškelti tokiam skolininkui bankroto bylą tik tuo atveju, jei jam tos kitos valstybės narės teritorijoje priklauso įmonė. Tokios bylos poveikis gali apimti tik tą skolininko turtą, kuris yra pastarosios valstybės narės teritorijoje.“

4. Dėl bankroto byloms taikytinos teisės nustatymo reglamento 4 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Išskyrus atvejus, kai šis reglamentas numato ką kita, bankroto byloms ir jų pasekmėms taikoma valstybės narės, kurios teritorijoje iškelta tokia byla, toliau vadinama „valstybė, kurioje iškelta byla“, teisė.“

5. Kiek tai susiję su trečiųjų asmenų daiktinėmis teisėmis, reglamento 5 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Bankroto bylos iškėlimas nedaro poveikio kreditorių ar trečiųjų šalių daiktinėms teisėms į skolininkui priklausantį ir bylos iškėlimo metu kitos valstybės narės teritorijoje esantį materialųjį ar nematerialųjį, kilnojamąjį ar nekilnojamąjį turtą, įskaitant konkretų turtą ir visą neapibrėžtą turtą, kuris kartais keičiasi.“

6. Reglamento II skyriuje „Bankroto bylų pripažinimas“ esančio 16 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Bet kuris sprendimas iškelti bankroto bylą, kurį pagal savo jurisdikciją, kaip numatyta 3 straipsnyje, priima valstybės narės teismas, pripažįstamas visose kitose valstybėse narėse nuo to momento, kai sprendimas įsiteisėja bankroto bylą iškėlusioje valstybėje.

<…>“

7. Reglamento 43 straipsnyje įtvirtintos nuostatos dėl reglamento taikymo laiko atžvilgiu; jis suformuluotas taip:

„Šio reglamento nuostatos taikomos tik po jo įsigaliojimo iškeltoms bankroto byloms. Iki šio reglamento įsigaliojimo įvykdytus skolininko veiksmus reglamentuoja įstatymai, kurie galiojo jų atlikimo metu.“

8. Remiantis jo 47 straipsniu, reglamentas įsigaliojo 2002 m. gegužės 31 dieną.

Pagrindinės bylos faktinės aplinkybės, procesas ir prejudicinis klausimas

9. 1998 m. gegužės 8 d. *Postabank és Takarékpénztár Rt.* (toliau – *Postabank*) bendrovės *BCL Trading GmbH* (toliau – *BCL Trading*), kurios buveinė yra Vienoje, naudai atidarė du neatšaukiamus dokumentinius akredityvus atitinkamai 6 000 000 USD ir 6 120 000 USD sumai.

10. *BCL Trading* perleido įvairiems bankams savo reikalavimo teisę į sumas, kurios galėjo būti išmokėtos pagal dokumentinius akredityvus. *Postabank* vėliau atsisakė išmokėti iš jo pagal dokumentinius akredityvus pareikalautas sumas, motyvuodamas tuo, kad pateikti depozitiniai sertifikatai nebuvo tikri.

11. 2003 m. liepos 9 d. *BCL Trading* kaip garantiją pateikė jai priklausančias *Postabank* akcijas tam atvejui, jeigu *Postabank* turėtų mokėti dokumentiniuose akredityvuose nurodytas sumas, bet ne daugiau kaip 12 120 000 USD sumą. Šios akcijos tapo finansiniu užstatu.

12. Vėliau *Postabank* teisių perėmėjas *ERSTE Bank Hungary Nyrt.* (toliau – *ERSTE Bank*) su reikalavimo teisę turinčiais bankais sudarė susitarimą, pagal kurį įsipareigojo sumokėti 7 850 000 USD sumą.

13. 2003 m. gruodžio 5 d. Austrijoje *BCL Trading* buvo iškelta bankroto byla, apie kurią paskelbta 2004 m. vasario 4 d.

14. Kiek tai susiję su *BCL Trading* turėtomis *Postabank* akcijomis, pakeistomis *ERSTE Bank*, kaip *Postabank* teisių perėmėjo, akcijomis, kurios buvo pateiktos kaip garantija, 2005 m. gruodžio 6 d. tarpiniu sprendimu *Legfelsőbb Bíróság* įpareigojo Vengrijos valstybę jas nupirkti už 1 516 450 200 HUF sumą, motyvuodamas tuo, kad Vengrijos valstybė darė *Postabank* lemiamą įtaką, o tai pagal Vengrijos teisę sukėlė jai pareigą įsigyti smulkiųjų akcininkų parduodamas *Postabank* akcijas. Vengrijos valstybė įvykdė savo pareigą ir nupirko atitinkamas akcijas bei pervedė į teismo depozitinę sąskaitą *Legfelsőbb Bíróság* nurodytą sumą.

15. 2006 m. sausio 27 d. *ERSTE Bank* pareiškė *Fővárosi Bíróság* (Budapešto teismas) ieškinį Vengrijos valstybei, pirmajai atsakovei, *BCL Trading*, antrajai atsakovei, ir bendrovei *ERSTE Befektetési Zrt.*, trečiajai atsakovei, ir prašė pripažinti į teismo depozitinę sąskaitą pervestą sumą finansiniu užstatu jos naudai.

16. *Fővárosi Bíróság* nutartimi nutraukė bylos nagrinėjimą, nustatęs, kad *BCL Trading* Austrijoje iškelta bankroto byla ir pagal Austrijos bankroto įstatymą neleidžiama pareikšti ieškinio likviduojamam ūkio subjektui, nukreipto į likviduojamą turtą, o tai reiškia visišką draudimą pradėti teisminį procesą.

17. *ERSTE Bank* pateikus apeliacinį skundą, *Ítélőtábla* (apygardos apeliacinis teismas), kaip antrosios instancijos teismas, paliko galioti pirmosios instancijos teismo nutartį ir priminė, kad pagal reglamento 4 straipsnio 1 dalį nagrinėjamai bylai taikytina Austrijos teisė, pagal kurią faktiškai nėra jokios galimybės pradėti tokios bylos.

18. *ERSTE Bank* padavė kasacinį skundą *Legfelsőbb Bíróság* (Aukščiausiasis teismas). Šis nusprendė, kad jam reikalingas reglamento 5 straipsnio 1 dalies išaiškinimas, kad galėtų priimti sprendimą šioje byloje. Šiomis aplinkybėmis jis nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar <...> reglamento <...> 5 straipsnio 1 dalis taikoma civilinėje byloje, susijusioje su daiktinės teisės (į finansinį užstatą) buvimu, kai šalis, kurioje kaip finansinis užstatas buvo pateikti vertybiniai popieriai ir vėliau – jų vertę atitinkantys pinigai, nebuvo Europos Sąjungos valstybė narė tuo metu, kai kitoje valstybėje narėje buvo iškelta bankroto byla, bet buvo valstybė narė, kai buvo pareikštas ieškinys?“

19. Papildomai reikėtų pridurti, kad, be minėto ieškinio dėl teisės į finansinį užstatą, pervestą į teismo depozitinę sąskaitą, pripažinimo, *ERSTE Bank* pateikė prašymą iškelti antrą bankroto bylą dėl *BCL Trading* Vengrijoje esančio turto. Pripažinęs reglamento taikytinumą šiai bylai, *Legfelsőbb Bíróság* tą prašymą atmetė motyvuodamas tuo, kad *ERSTE Bank* nesugebėjo įrodyti, jog *BCL Trading* Vengrijoje turi įmonę.

Vertinimas

20. Iš prašyme priimti prejudicinį sprendimą pateiktos informacijos galima daryti išvadą, kad bylą nagrinėję pirmosios ir antrosios instancijos Vengrijos teismai atmetė *ERSTE Bank* ieškinį remdamiesi Austrijos teise, kurią jie taikė pagal reglamento 4 straipsnį, kuriame įtvirtintas bendras principas dėl valstybės narės, kur iškelta bankroto byla, teisės (*lex concursus*) taikymo bankroto bylai ir jos pasekmėms.

21. Tačiau kasacinį skundą nagrinėjantis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad galima taikyti reglamento 5 straipsnio 1 dalį, kuri, remiantis šio reglamento 24 ir 25 konstatuojamosiomis dalimis, yra minėto bendrojo principo išimtis. Tai yra išimtis dėl daiktinių teisių į skolininko turtą, esantį kitos valstybės narės nei ta, kurioje iškelta bankroto byla, teritorijoje.

22. Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kilo abejonių dėl to, ar aplinkybė, kad skolininko turtas (šiuo atveju *BCL Trading* turimos *ERSTE Bank* akcijos ir jas pakeitę pinigai), į kurį tretieji asmenys turi daiktinę teisę (būtent *ERSTE Bank* naudai pateiktas finansinis užstatas), yra kitoje valstybėje narėje (šiuo atveju Vengrijos Respublikoje) nei ta, kurioje iškelta bankroto byla (šiuo atveju Austrijos Respublika), nors turto buvimo vietos valstybė tapo Europos Sąjungos nare tik po bankroto bylos iškėlimo skolininkui, nekliudo taikyti reglamento 5 straipsnio 1 dalies.

23. Ši aplinkybė verčia abejoti ne tik galimybe taikyti minėtą reglamento nuostatą, bet ir galimybe taikyti pati reglamentą *ratione temporis* nagrinėjamai bylai. Dėl šios priežasties prieš nagrinėjant reglamento 5 straipsnio 1 dalies taikymo klausimą reikia išaiškinti minėto reglamento poveikį laiko atžvilgiu valstybėse, kurios tapo Sąjungos narėmis po jo įsigaliojimo.

24. Reglamento taikymas laiko atžvilgiu reglamentuojamas jo 43 straipsnyje, pagal kurį jo nuostatos taikomos tik po jo įsigaliojimo iškeltoms bankroto byloms. Įsigaliojimo datą nustatyti nesunku, nes ji aiškiai nurodyta pačiame reglamente. Jo 47 straipsnyje kaip tokia data nustatyta 2002 m. gegužės 31 d.

25. Nagrinėjamu atveju bankroto byla *BCL Trading* buvo iškelta Austrijoje 2003 m. gruodžio 5 d., o apie ją paskelbta 2004 m. vasario 4 d. Taigi akivaizdu, kad ši byla iškelta po 2002 m. gegužės 31 d., todėl reglamentas jai besąlygiškai taikomas.

26. Nors tai aiškiai neišplaukia iš prašyme priimti prejudicinį sprendimą esančios informacijos, vis dėlto, kadangi *BCL Trading* buveinė buvo Vienoje, remiantis reglamento 3 straipsnio 1 dalimi, galima daryti prielaidą, kad Austrijoje iškelta bankroto byla yra pagrindinė ir pagal reglamento 12 konstatuojamąją dalį yra universalaus pobūdžio ir apima visą skolininko turtą. Vis dėlto šiuo klausimu reikia priminti, kad frazė „visas skolininko turtas“ neišvengiamai reiškia tik tą skolininko turtą, kuris yra visose valstybėse narėse, kuriose taikomas reglamentas [4].

27. Vadinasi, remiantis reglamentu, Austrijoje iškelta bankroto byla neapėmė *BCL Trading* turto, kuris buvo Vengrijoje tuo metu, kai ši valstybė dar nebuvo Sąjungos narė.

28. Tačiau ar padėtis pasikeitė Vengrijos Respublikai įstojus į Sąjungą, t. y. po 2004 m. gegužės 1 d.? Manau, atsakymas į šį klausimą turi būti teigiamas, atsižvelgiant į reglamento, kuris Vengrijoje pradėtas taikyti remiantis Stojimo sąlygų akto 2 straipsniu, 16 straipsnio 1 dalį ir 17 straipsnį. Būtent šiomis reglamento nuostatomis suponuojamas stojančios valstybės narės teritorijoje esančio skolininko turto nuoseklus sujungimas su turtu, dėl kurio iškelta pagrindinė bankroto byla.

4 — Šiuo klausimu žr. 2006 m. gegužės 2 d. Sprendimą *Eurofood IFSC* (C-341/04, Rink. p. I-3813, 28 punktas); 2010 m. sausio 21 d. Sprendimą *MG Probud Gdynia* (C-444/07, Rink. p. I-417, 22 punktas) ir 2011 m. lapkričio 17 d. Sprendimą *Zaza Retail* (C-112/10, Rink. p. I-11525, 17 punktas).

29. Reglamento 16 straipsnio 1 dalimi visos valstybės narės įpareigojamos pripažinti bet kurį sprendimą iškelti bankroto bylą nuo to momento, kai jis įsiteisėja bankroto bylą iškėlusioje valstybėje, su sąlyga, kad šį sprendimą priėmė valstybės narės teismas pagal savo jurisdikciją, kaip numatyta reglamento 3 straipsnyje. Akivaizdu, kad po reglamento įsigaliojimo į Sąjungą įstojusioms valstybėms ši pareiga, taikant Stojimo sąlygų akto 2 straipsnį, gali atsirasti tik nuo atitinkamos valstybės įstojimo į Sąjungą.

30. Kalbant apie sąlygą dėl sprendimą iškelti bankroto bylą priėmusio teismo jurisdikcijos pagal reglamento 3 straipsnį, pažymėtina, kad šiuo atveju nesvarbu, ar valstybė, kurioje sprendimas iškelti bankroto bylą turi būti pripažintas, jau buvo Sąjungos narė šio sprendimo priėmimo momentu.

31. Nagrinėjant kartu reglamento 16 straipsnio 1 dalį ir Stojimo sąlygų akto 2 straipsnį matyti, kad po reglamento įsigaliojimo į Sąjungą įstojusi valstybė narė nuo įstojimo momento privalėjo pripažinti bet kurį sprendimą iškelti bankroto bylą, jeigu jis buvo priimtas pagal reglamento 3 straipsnį kompetentingo teismo. Taigi, remiantis reglamento 17 straipsnio 1 dalimi, pagal reglamento 3 straipsnį kompetentingo valstybės narės teismo priimtas sprendimas iškelti bankroto bylą nuo valstybės įstojimo į Sąjungą sukelia atitinkamoje naujoje valstybėje narėje tokias pasekmes, kokios jam priskiriamos pagal bylos iškėlimo vietos valstybės narės teisę.

32. Šiuo klausimu pažymėtina, kad, remiantis reglamento 22 konstatuojamąja dalimi, sprendimai iškelti bankroto bylą pripažįstami automatiškai. Teisingumo Teismas jau yra pažymėjęs, kad būtent tarpusavio pasitikėjimo principas leido valstybėms narėms atsisakyti taikyti savo vidaus teisės aktus dėl pripažinimo ir leidimo vykdyti ir pasirinkti supaprastintą sprendimų bankroto bylose pripažinimo ir vykdymo mechanizmą[5].

33. Grįžtant prie nagrinėjamo atvejo, reikia pakartoti, kad *ERSTE Bank* ieškinys dėl teisės į finansinį užstatą, pervestą į teismo depozitinę sąskaitą, pripažinimo buvo pareikštas Vengrijos teisme 2006 m. sausio 27 d., t. y. po Vengrijos Respublikos įstojimo į Sąjungą. Iš to, kas pasakyta, matyti, kad tuo metu jau nebuvo galima neatsižvelgti į Austrijoje *BCL Trading* iškeltą bankroto bylą, nes reglamento, kuris Vengrijai taikomas nuo pat jos įstojimo į Sąjungą dienos, 16 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas sprendimo iškelti bankroto bylą automatinis pripažinimas. Taigi, remiantis reglamento 17 straipsnio 1 dalimi, Austrijos teismo priimtas sprendimas iškelti bankroto bylą sukėlė Vengrijoje tokias pasekmes, kokios jam priskiriamos pagal Austrijos teisę.

34. Kadangi *ERSTE Bank* pareikštas ieškinys buvo susijęs su juridinio asmens, kuriam jau buvo iškelta bankroto byla kitoje valstybėje narėje, turtu ir Austrijos teismo sprendimas iškelti bankroto bylą turėjo būti pripažintas Vengrijoje, Vengrijos teismai turi taikyti reglamente įtvirtintas procesines normas. Tai reiškia, kad *ERSTE Bank* ieškinį nagrinėjantis teismas pirmiausia turi patikrinti savo tarptautinę jurisdikciją, o paskui nustatyti pagal reglamentą taikytiną teisę.

35. Dėl teismo tarptautinės jurisdikcijos tikrinimo prašymą priimti prejudicinį sprendimą patiekęs teismas savo nutartyje nurodė, kad reglamento 5 straipsnio 1 dalies išaiškinimas jam reikalingas siekiant nustatyti, ar Vengrijos teismai kompetentingi nagrinėti *ERSTE Bank* ieškinį.

36. Tačiau reglamento 5 straipsnio 1 dalis nesusijusi su teismo jurisdikcija. Šioje nuostatoje nereglamentuojamas jurisdikcijų konfliktas, galintis kilti dėl bankroto bylos. Joje įtvirtinta taisyklė yra įstatymų kolizijos norma, kuria numatyta išimtis iš reglamento 4 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos bendros taisyklės, kad taikoma valstybės narės, kurioje iškelta bankroto byla, teisė.

37. Taigi akivaizdu, kad reglamento 5 straipsnio 1 dalis neturi jokios reikšmės nustatant *ERSTE Bank* ieškinį turinčių nagrinėti Vengrijos teismų tarptautinę jurisdikciją.

5 — Sprendimas *MG Probud Gdynia* (minėtas 4 išnašoje, 28 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

38. Vis dėlto šiuo klausimu reikia patikslinti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pateikė prejudicinį klausimą ne tam, kad įvertintų Vengrijos teismų tarptautinę jurisdikciją. Veikiau atrodo, kad jis daro prielaidą, jog jis turi nustatyti taikytiną teisę tam, jog patikrintų savo paties jurisdikciją nagrinėti *ERSTE Bank* ieškinį.

39. Kaip jau buvo pažymėta, tokį ieškinį gavęs teismas pirmiausia turi patikrinti savo paties tarptautinę jurisdikciją. Kad tai padarytų, jis turi remtis reglamento 3 straipsnio 1 dalimi, nors šioje nuostatoje aiškiai numatyta tik jurisdikcija iškelti bankroto bylą.

40. Šiuo klausimu reikia nurodyti Sprendimą *Seagon*, kuriame Teisingumo Teismas nusprendė, kad reglamento 3 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad ja valstybei narei, kurios teritorijoje buvo iškelta bankroto byla, taip pat suteikiama tarptautinė jurisdikcija tiesiogiai išplaukiančių iš šios bylos ir glaudžiai su ja susijusių ieškinių atžvilgiu [6].

41. Manau, kad būtent toks yra *ERSTE Bank* pareikštas ieškinys, nes jis susijęs su *BCL Trading* turto, kuriam turėjo įtakos bankroto bylos iškėlimas, dalimi. Dėl šios priežasties šis ieškinys tiesiogiai kyla iš *BCL Trading* iškeltos bankroto bylos ir yra glaudžiai su ja susijęs.

42. Atsižvelgiant į tokį nagrinėjamo ieškinio pobūdį, tarptautinę jurisdikciją reikia vertinti remiantis reglamento 3 straipsnio 1 dalimi, kuri nukreipia į Austrijos teismus, jei *BCL Trading* pagrindinių turtinių interesų centras yra Austrijos teritorijoje. Be abejonės, tai nereiškia, kad tai turi būti tas pats teismas, kuris iškėlė bankroto bylą [7].

43. Reziumuojant pasakytina, kad pripažinus, pirma, jog Austrijos teismo priimtas sprendimas iškelti bankroto bylą turėjo būti automatiškai pripažintas Vengrijos Respublikoje jos stojimo į Sąjungą dieną ir sukelti Vengrijoje pasekmes nuo šios dienos, ir, antra, jog *ERSTE Bank* pareikštas ieškinys tiesiogiai kilo iš šios bankroto bylos ir yra glaudžiai su ja susijęs, Vengrijos teismai neturėtų tarptautinės jurisdikcijos nagrinėti šio ieškinio. Iš to matyti, kad Teisingumo Teismo atsakymas į prejudicinį klausimą niekaip nepadės prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui priimti sprendimą dėl ieškinio, nes šis teismas neturi tam tarptautinės jurisdikcijos, todėl prejudicinis klausimas yra hipotetinis.

44. Tiesa, kad remiantis nusistovėjusia teismo praktika pagal SESV 267 straipsnyje nustatytą procedūrą tik nagrinėjantis bylą nacionalinis teismas, kuris vienintelis tiesiogiai žino pagrindinės bylos aplinkybes ir atsakingas už sprendimo priėmimą, atsižvelgdamas į konkrečios bylos aplinkybes, turi įvertinti reikalingumą pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą, kad galėtų priimti savo sprendimą, ir Teisingumo Teismui pateikiamų klausimų svarbą. Todėl jei pateikti klausimai susiję su Sąjungos teisės aiškinimu, Teisingumo Teismas iš esmės privalo priimti sprendimą [8].

45. Tačiau Teisingumo Teismas taip pat nurodė, kad išimtinėmis aplinkybėmis, siekdamas įvertinti, ar byla jam teisminga, jis gali nagrinėti sąlygas, kuriomis nacionalinis teismas tą bylą perdavė. Atsisakyti priimti sprendimą dėl nacionalinio teismo pateikto prejudicinio klausimo galima, tik jeigu yra akivaizdu, kad prašomas Bendrijos teisės išaiškinimas neturi jokio ryšio su pagrindinės bylos aplinkybėmis arba dalyku, jeigu problema hipotetinė arba jeigu Teisingumo Teismas neturi būtinos faktinės ir teisinės informacijos, kad naudingai atsakytų į jam pateiktus klausimus [9].

46. Atsižvelgdamas į primintą teismo praktiką, taip pat į prejudicinio klausimo hipotetinį pobūdį, manau, kad Teisingumo Teismas nėra kompetentingas atsakyti į prejudicinį klausimą.

6 — 2009 m. vasario 12 d. Sprendimas (C-339/07, Rink. p. I-767, 21 punktas). Šį aiškinimą Teisingumo Teismas neseniai pakartojo 2011 m. gruodžio 15 d. Sprendime *Rastelli Davide e C.* (C-191/10, Rink. p. I-13209, 20 punktas).

7 — Šiuo klausimu žr. Sprendimą *Seagon* (minėtas 6 išnašoje, 27 punktas).

8 — 2011 m. balandžio 15 d. Nutartis *Debiasi* (C-613/10, 20 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

9 — 2011 m. liepos 7 d. Sprendimas *Agafiței ir kt.* (C-310/10, Rink. p. I-5989, 27 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

47. Jei Teisingumo Teismas vis dėlto nuspręstų esąs kompetentingas atsakyti į prejudicinį klausimą, manau, kad į pateiktą klausimą reikia atsakyti neigiamai, nes nėra įvykdyta viena iš reglamento 5 straipsnio 1 dalies taikymo sąlygų, būtent dėl skolininko turto buvimo kitos valstybės narės teritorijoje bylos iškėlimo metu. Šios sąlygos negalima laikyti įvykdyta, jei nagrinėjamas turtas atitinkamu momentu buvo valstybės, kuri tik vėliau tapo Sąjungos nare, teritorijoje.

Išvada

48. Atsižvelgdamas į visa tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui nuspręsti, kad jis neturi kompetencijos atsakyti į *Legfelsőbb Bíróság* pateiktą prejudicinį klausimą.